

Perqué « Sota Òrme » ?

A l'entrada dau país, s'a plaça, i es un òrme qu'es vielh, qu'a trei cents ans totara damé de belas peiras au giro.

E sota òrme, i a d'ombra per totz...

Òrme es important perqué n'a vist passar de mondo, de generacions e generacions d'òmes que s'assetavan s' as peiras, per esperar qu' as collegas arribessan das campanhas, da caça; fasian un pichin arrèst avant d'anar manjar, blagavan, parlavan ensems.

Òrme es un luec de rescòntra...

N'a ja vist passar d'òmes, de fremas, de gorbas tot au giro que partian p' o marcat, d'enfants que jugavan, e de forestiers tanben : d'angléses qu'esperavan ai saumas per anar promenar... e totplen d'autres...

Òrme e a nòstra lenga se semeian.

Eran tot ai doi aquí, ben avant nosautres ; o gorbarin era aquí, ben avant o francés,. Òrme e a lenga an passat de bòns moments ensems : eran joves e plen de fòrça ! Òrme escotava a lenga gorbarina que se parlava sota el.

Mas an sofert tanben, tot ai doi.

Òrme s'es tropelat, a lenga es estaguda picada tanben, an mancat de morir tot ai doi.

Prononciation en gorbarin

Perqué « Souta Ouormé » ?

A l'entrada daou paï, s'a plaça, i és èn ouormé qu'i vièlh, qu'a trei cènts an toutaa damé dé bélach pèia aou giou.

É souta ouormé, i a d'oumbra pèr tous...

Ouormé és impourtant perqué n'a vicht passa dé moundou, dé généacioun é généacioun d'omé qué s'assétavan s'ach pèia, pèr échpéa qu'ach coulèga arribéssan dach campagna, da caça; fasian èn pitchin arrècht avan d'ana manja, blagavan, parlavan ènsèm.

Ouormé és èn luèc dé rèchcontra.

N'a dja vicht passa d'omé, dé fréma, dé gouorba tout aou giou qué partian p'ou marca, d'enfan qué jugavan, é dé fouèchtié tanbèn : d'anglésé qu'échpéavan ai saouma pèr ana prouména... é toupièn d'aoutre...

Ouormé é a nouochtra lénga sé séméian.

Ean tout ai dou aquí, bèn avan nousaoutré ; ou goubain éa aquí, bèn avan ou francés. Ouormé é a lénga an passa dé bouon mouménté ènsèm : èan joué é pièn dé fouorça ! Ouormé èchcoutava a lénga goubaina qué se parlava souta él.

Ma an soufer tanbèn, tout ai dou.

Ouormé s' èch troupéla, a lénga é' chtagua picaia tanbèn, an manca dé moui tout ai dou.

Mas... son aquí... tot ai doi.

Son sempre vius.

E nosautres se devem d'as ajudar per que porguessan continuar a viure enca'n pauc.

Volem pas qu' a nòstra lenga gorbarina desapareisse.

Nos faria plaser de far de rescòntas per un pauc discutir das países, de çò que podem far, dire per ensenhar a lenga.

Esperem qu' a nòstr' associacion continue per nosautres e per ai nòstres enfants que venon, que n'i sigue ren de perdut...

Esperem qu'es una pichina racina que creisse e madura...

E, se podem, a farem fructifiar.

Ma... soun aquí... tout ai dou.

Soun sèmpre viou.

É nousaoutré sé dévèm d'as adjua pèr qué pourguéssan countinua a viéoué ènquan paou.

Vouèm pa qu'a nouochtra lénga gourbaina dichpaéché.

Nou faia piase dé faé dé rèchcontra pèr èn paou dichcuta dach paisé, dé ço qué pouèm faé, dié pèr ènségna a lénga.

Echpèèm qu'a nouochtr'associacioun countinué pèr nousaoutré é pèr ai nouochtrés ènfan qué vénoun, qué n'i sigué rèn dé pèrdu...

Echpèèm qu'és una pitchina racina qué créché é maua...

É, sé pouèm, a faèm fructifia.

Remarque sur la prononciation :

im, in : prononcer comme dans park(in)g

èn : prononcer comme dans exam(en)

Les syllabes accentuées sont celles qui sont soulignées.